

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: J.P., bytem ..., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 12.5.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 5.4.2018 č.j. ..., o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 12.5.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 5.4.2018 č.j. ..., protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho jeho zdravotní stav, který stručně popsal, odpovídá alespoň invaliditě prvního stupně; nesouhlasí s posudky lékařů OSSZ Plzeň-město ani ČSSZ, kdy jeden lékař stanovil 20% a druhý 30%, ale nikde nebylo uvedeno, že by se zdravotní stav zlepšil od přiznání invalidity, proto jeho zdravotní stav, který se nezlepšil, ale naopak se zhoršuje, nebyl dostatečně posouzen zejména z hlediska neurologického. Požadoval, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav včetně připojených lékařských zpráv; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 5.4.2018 i 5.8.2017 a vrácení věci žalované. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 5.4.2018 č.j. ..., žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-5.8.2017 – ... ze dne 5.8.2017, jímž mu byl ode dne 20.8.2017 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 4.7.2017 již není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.4.2018 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 28.3.2018 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje smyslové ani fyzické*

schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%; žalobci byla přiznána dolní hranice 30%, proto nebylo možno jeho námitkám vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 4.7.2017 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 28.3.2018 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti (rozmezí 30-40%) lékařem OSSZ 30%, která však byla vzhledem k nepodstatnému vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti podle § 4 odst. 1 citované vyhlášky snížena o 10% na 20%; naproti tomu lékař ČSSZ stanovil pokles pracovní schopnosti 30% a tato míra ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Den zániku invalidity shodně: 4.7.2017 (jednání OSSZ).

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření dne 28.5.2018 k žalobě uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce zpochybňující správnost stanovení míry procentuálního poklesu navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 5.4.2018 bylo žalobci doručeno dne 23.4.2018.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne **22.8.2018**, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce jako středně těžké dle kapitoly XIII, odd. E), položce 1c) přílohy vyhlášky na dolní hranici 30% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, takže výsledná míra pracovní schopnosti neodpovídá invaliditě, datum zániku invalidity stanovila PK MPSV shodně s OSSZ i ČSSZ ode dne 4.7.2017. Komise konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou určila bolestivý páteřní syndrom krčního a lumbosakrálního úseku, dle neurol. vyš. provedeného v komisi t.č. bez doprovodné kořenové iritace či léze při CT prokázané hernii disku TH12/L1 s relativní stenózou páteř. kanálu v obl. L3/4 a L4/L5 a při degenerativních změnách v úrovni disků C5/6 a C6/7. Při prokázané středně těžké poruše statiky a dynamiky krční a bederní páteře vyšetřením v komisi a se zohledněním intermitentní kořenové iritace až léze v rámci doložených neurologických vyš., hodnotila výsledné funkční

postižení hraničně jako středně těžké a vzhledem k tomu, že kořenový nález referovaný v doložených neurolog. zprávách nemá fixní charakter a při vyš. v komisi již nebyl verifikován, dále při absenci průkazu poškození nervu, symptomatologie svědčící pro neurogenní močový měchýř a projevů závažného snížení celkové výkonnosti, hodnotila komise procentuální ztrátu pracovní schopnosti na dolní hranici uvedeného rozpětí, tj. 30%. Další zdravotní postižení obsažená v diagnostickém spektru neovlivňují stanovenou hodnotu míry poklesu pracovní schopnosti, neboť jsou funkčně stabilizována či funkčně nevýznamná. Dle komise žalobce není schopen těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách (sed, stoj), práce spojené s dlouhou chůzí po nerovném terénu, práce v nepříznivých klimatických podmínkách (vlhko, chlad, průvan); je schopen výkonu fyzicky lehčí práce s možností střídání poloh sed-stoj. Komise uvedla, že zdravotní stav žalobce je stabilisován na hraniční úrovni středně těžkého funkčního postižení, při kterém dosahuje ztráta pracovní schopnosti maximální výše 30% nedostačující pro zpětné uznání invalidity. Jako vhodné se jeví opětovné posouzení zdravotního stavu v řízení o přiznání statutu osoby zdravotně znevýhodněné na základě uplatnění vlastní žádosti. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 11.10.2018 se žalobce bez omluvy nezúčastnil a zástupce žalované závěrem s ohledem na závěr posudku PK MPSV navrhl zamítnutí žaloby, neboť se nepodařilo žalobci prokázat, že by byl nadále invalidní.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora, naopak

lékařem OSSZ byla míra poklesu pracovní schopnosti snížena o 10% dle § 4 odst. 1 uvedené vyhlášky.

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který mu byl odňat. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se od 1.1.2010 považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Subjektivní pocit žalobce o tom, že mu má být ponechána invalidita prvního stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro ponechání této invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či nadále ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů následně posudkově zhodnocenými posudkovými lékaři či komisí, kteří jsou ze zákona oprávněni posuzovat invaliditu pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 5.4.2018*. Pokud u žalobce dojde (*nebo již došlo*) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*) či podat žádost o přiznání statutu osoby zdravotně znevýhodněné. Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání s ohledem na stávající zdravotní stav apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 5.4.2018 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 22.8.2018 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, jelikož komise pro jeho posouzení zhodnotila všechny lékařské nálezy založené v posudkovém spisu i předložené žalobcem v průběhu celého řízení, tedy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí a i z orientačního vyšetření neurologem při jednání komise dne 22.8.2018. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 5.8.2017, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně dle kapitoly XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pouze lékař OSSZ snížil přiznanou míru poklesu pracovní schopnosti 30% o 10% na 20%, avšak ani lékařem ČSSZ a komisí přiznaných 30% nedosahuje potřebných nejméně 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně ani k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že napadené rozhodnutí je nesprávné, jelikož neznamená, že pokud není rozhodnutí ČSSZ, v souladu

s požadavkem žalobce, že je nesprávné či nezákonné, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a v soudním řízení komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Pokud se týká námitky žalobce, že nikde nebylo uvedeno, že by se jeho zdravotní stav zlepšil od přiznání invalidity, vyplývá z posudkového hodnocení komise i z vyšetření žalobce neurologem při jednání komise, že kořenový nález referovaný v doložených neurolog. zprávách nemá fixní charakter a při vyš. v komisi již nebyl verifikován, dále při absenci průkazu poškození nervu, symptomatologie svědčící pro neurogenní močový měchýř a projevů závažného snížení celkové výkonnosti, hodnotila komise procentuální ztrátu pracovní schopnosti na dolní hranici uvedeného rozpětí, tj. 30%. Z uvedeného je zřejmé mírné zlepšení zdravotního stavu, jelikož při předchozím posouzení na OSSZ dne 8.7.2014 v rámci kontrolní lékařské prohlídky byla vyhodnocena ztráta pracovní schopnosti ve výši 35%, tj. o 5% více, dle stejné kapitoly, oddílu i položky přílohy vyhlášky.

Soud nezjistil ani žádné vady v řízení před vydáním rozhodnutí ČSSZ, jelikož zdravotní stav žalobce ve vztahu k invaliditě byl při kontrolní lékařské prohlídce posouzen lékařem OSSZ, v řízení o námitkách pak lékařem ČSSZ, jak je stanoveno příslušnými právními předpisy, tudíž i skutkový stav popsán v odůvodnění napadeného i předcházejícího rozhodnutí má oporu v posudkovém i dávkovém spisu. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud neuznal žádnou z žalobních námitek důvodnou.

Nad rámec soud také podotýká, že posudková komise stejně jako posudkoví lékaři se ve svých posudcích soustředí zejména na posouzení (*hodnocení*) zdravotního stavu pojištěnce ve vztahu k invaliditě a nikoli tolik na formu obsahu, tudíž od nich nelze očekávat takovou úroveň písemného projevu, jakou nejspíše očekával žalobce.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.4.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti jejímu rozhodnutí ze dne 5.8.2017.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 11. října 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně